

عنوان مقاله:

واکاوی صحت سنجی بیع منفعت در فقه و نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه و اجتهاد، دوره 11، شماره 21 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

سعید محجوب - استادیار گروه حقوق خصوصی دانشکده حقوق دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

بیع منفعت به عنوان یکی از اقسام وجودی بیع، براساس نظر مشهور فقیهان و قانون مدنی، صحیح قلمداد نمی گردد. مشهور با استناد به لزوم عین بودن مبیع، تبادر و صحت سلب از بیع منفعت و اجماع حکم به اجاره بودن، صلح بودن یا بطلان بیع منفعت صادر نموده است. این مقاله با استفاده از روش توصیفی تحلیلی بر این نظر است که هیچ یک از ادله فوق، تاب مقاومت در برابر نظر مخالف ندارد و عمق ادله مزبور نمی تواند عدم صحت بیع منفعت را توجیه نماید. از سوی دیگر قانون مدنی نیز در تعریف بیع صراحتاً از لفظ عین استفاده نموده است. این در حالی است که مشهور حقوق دانان به دو شیوه توسع مفهومی عین و نسخ ضمنی ماده ۳۳۸، از تعریف مذکور در قانون مدنی اعراض کرده اند و مبیع را توسعه مفهومی داده اند. اثر چنین صحتی در فقه و حقوق، صحت عقودی چون بیع سکنای خانه، بیع اراضی خراجیه، فروش منفعت خاک یک منطقه و فروش منفعت جنگل ها و مصادیق دیگر است.

کلمات کلیدی:

بیع منفعت، عین، اجاره، نسخ ضمنی، بیع سکنای خانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2070703>

